

Det, der bringer mig herop, er egentlig ministerens udtalelser om voksenlærlinge. Det var faktisk det eneste sted i lovforslaget, som jeg her fra talerstolen omtalte sådan rimelig positivt. Vi ved godt, at ufaglærte er dem, der først rammes af arbejdsløshed. Det er derfor, vi slås så voldsomt for at prøve på at minimere den gruppe på en tredjedel af en ungdomsårgang, der ikke har en kompetencegivende uddannelse, og det med at sætte 90 mio. kr. af over en 2-års-periode var måske også noget, der kunne være sket, hvis Det Konservative Folkeparti havde deltaget i det her.

Men som sagt er det jo et lille element i den store pakke. Det er helheden, som vi er nødt til at bedømme, og vi kan ikke støtte forslaget, fordi det handler om mere offentlig beskæftigelse frem for at få folk over i den private sektor.

Jeg kan da være tilfreds med at høre, at der er noget undervejs med hensyn til det private, og at arbejdsministeren stadig væk har den holdning, at privat jobtræning er at foretrække, idet det er det, der giver resultaterne. Men jeg vil sige, at det altså ikke var tilskuddet til voksenlærlingene, der bragte os på højkant på det her lovforslag.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Dette her med privat jobtræning, som vi tydeligvis er enige om er et godt arbejdsmarkedspolitisk redskab, er sådan set noget sært noget, for tilsyneladende uanset hvad vi gør fra politisk hold, er der ikke interesse hos det private arbejdsmarked, de private virksomheder, for at åbne op for flere private jobtræningspersoner. Det er sådan set det, der er vores problem.

Jeg kan sige til sådan almindelig oplysning her i Folketingssalen, at andelen af privat jobtræning i forhold til antallet af private arbejdspladser er 0,74 pct. Det siger noget om virksomhedernes manglende vilje til at spille aktivt med i den arbejdsmarkedspolitiske tænkning, som der i virkeligheden her er et bredt flertal for, og jeg tror faktisk, at uanset hvor mange tilskud vi giver, vil de ikke spille med i nævneværdig grad.

Til hr. Lars Løkke Rasmussen: Jeg er helt bevidst gået uden om den sammenkobling med bruttoskatten. Det er jeg helt klar over at Venstre ikke på nogen måde anerkender, og dermed vil jeg sådan set heller ikke kvittere for den. Men det, jeg anerkendte, var, at privat jobtræning som arbejdsmarkedspolitisk redskab bliver stærkere. Arbejdsmarkedsrådene landet over

har i øvrigt været optaget af at få den, kan man sige fulde ret over de midler, som altså er en milliard kroner, der nu flyttes over i de regionale arbejdsmarkedsråd, hvad jeg ved de er meget glade for.

Jeg tror desværre ikke, vil jeg sige til hr. Lars Løkke Rasmussen, at fru Jensen umiddelbart ville blive ansat i jobbet, selv om der var en jobåbning, og når jeg ikke tror det, men tror, der skal et økonomisk incitament til, hænger det sammen med, at der desværre er nogle kommuner, som af en eller anden grund har fået den opfattelse, at en puljejobperson skal være i det samme puljejob i 3 år, og det har aldrig nogen sinde været meningen med det.

Det er også det, der har, hvad kan man sige, været inspirationen til at give et økonomisk incitament på virksomhedsniveau, altså ikke i kommunalbestyrelsen, men i daginstitutionen, på plejehjemmet, i den tekniske forvaltning, eller hvor det nu er, der er en puljejobperson ansat, som har været der et års tid.

Men under alle omstændigheder bliver det spændende at følge det her område, og hvor mange af de ca. 5.300 personer, der er i puljejob for nærværende, der vil kunne glide ind i ordinær beskæftigelse. Vi håber, det bliver mange, og at så mange som muligt bruger præmieringsordningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.